

6) хронологические карты диспансерного наблюдения за больными;

7) методика подсчёта экономического эффекта лечения.

Все выше перечисленные формы НОТ позволяют точно отражать организационные моменты работы врача, рационально использовать его рабочее время и могут быть рекомендованы для широкого внедрения в практику работы базовых лечебно-профилактических учреждений высших медицинских учебных заведений Украины.

ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЕ ЗАБОЛЕВАНИЯ КОЖИ: ПРОБЛЕМЫ ДИАГНОСТИКИ, ЛЕЧЕНИЯ И ПРОФИЛАКТИКИ

Луценко О.В., Клепова Г.В., Бочаров Д.В.

Профессиональные заболевания кожи чаще наблюдаются в виде таких её аллергических изменений как дерматит или экзема, которые могут иметь характер контактного или токсико-аллергического процесса.

Под нашим наблюдением находилось 10 больных - медицинских работников, у которых наблюдалась клинические симптомы дерматита, постепенно трансформировавшегося в экзему. Все пациенты отмечали, что возникновение и развитие у них заболевания связано с их профессиональной деятельностью: у медсестёр (6 больных) - после проведения инъекций витаминов или антибиотиков больным, у стоматологов (4 больных) - после контакта с компонентами пломбировочного материала.

Устранение такого рода контактов позволяло избежать рецидивов заболевания.

В то же время у 3 из 10 больных, даже прекращение контакта с выявленными аллергенами вовсе не избавляло от периодических обострений процесса на коже, что свидетельствовало о формировании поливалентной сенсибилизации.

Таким образом, медицинских работников необходимо отнести к категории лиц, подверженных воздействию профессиональных вредностей и проводить среди соответствующего контингента своевременную диагностику функционального состояния факторов специфической и неспецифической иммунологической резистентности, аллергические пробы, лечение и профилактику.

КЛАСИФІКАЦІЯ ХРОНІЧНИХ ГЕПАТИТІВ З СУЧАСНИХ ЕТІОЛОГІЧНИХ ЗАСАД

Професор кафедри терапії Орловський В.Ф.

У 1994 році на черговому Всесвітньому конгресі гастроентерологів була прийнята нова класифікація хронічних гепатитів (ХГ), яку зараз використовують у всьому світі. На жаль, практичні лікарі нашої країни недостатньо знайомі з нею і майже не використовують у своїй роботі.

Головною особливістю цієї класифікації є визнання гепатотропного віруса, як основного чинника ХГ. Згідно цієї класифікації цироз печінки розглядається, як ускладнення ХГ, результат його природного перебігу. Недоцільним на сьогодні вважається використання термінів хронічний перsistуючий гепатит, хронічний активний гепатит. Перехід на загальноприйняту міжнародну термінологію буде сприяти більшому порозумінню між лікарями та використанню міжнародних протоколів лікування цього грізного захворювання.

Наводимо дану класифікацію в дещо скороченому вигляді.

I. За етіологією та патогенезом :

1. Хронічний вірусний гепатит В ; ХВГ -“D”(дельта) ;
2. Невизначений хронічний вірусний гепатит (F ,G , “GB”) ;
3. Аутоімунний гепатит – тип 1,2,3.
4. Хронічний гепатит , що індукований ліками.
5. Криптохронічний ХГ (невстановленої етіології).